

føregede Tilgang af Sagførere allerede har tabt Størstedelen af sin praktiske Betydning og fremdeles ved den større Tilgang end mere vil tabe sin Betydning, deels deri at Kumulation af et Kongeligt Embede og en Stilling, der herefter væsentlig maa betragtes som en Næring, ialfald fra Statens Standpunkt maa ansees for uheldig, eftersom Embedsmanden fylder Embedet hele sin Tid.

Ligesom tildeels samme Synspunkt har gjort sig gjældende med Hensyn til Politiets Funktionairer samt Dommer- og Amtsfuldmægtige, saaledes kommer for de nævnte Bestillingsmænds Vedkommende hertil endnu det Hensyn, at de paa en for de øvrige Sagførere ubillig Maade kunde benytte den Stilling, de indtage overfor Befolkningen, til at drage Næring til sig, og at Virksomheden i de nævnte Stillinger let kan komme i Kollision med Vedkommendes Pligt som Sagfører overfor Klienterne.

ad § 7.

Forsaauidt det ved denne Paragraf er gjort til Pligt for Sagførerne at have Bopæl i en bestemt Kreds, saalænge de ville benytte Bestikkelsen, skal Man fremhæve, at selv om Man opfatter Sagførerstillingen i det Væsentlige kun som en Næringsdrift, fører dette Synspunkt ikke til saaledes som i den norske Lov af 12te August 1848, at give Sagførerne Ret til vilkaarlig at forflytte Stedet for deres Virksomhed, idet Næringsdrift jo er bundet til det Sted, hvor Vedkommende løser Borgerbrev eller Næringsbeviis. Paa samme Maade som den Næringsdrivende, naar han vil forlægge sin Virksomhed til et andet Sed, maa løse nyt Borgerbrev eller Næringsbeviis ifølge Lov af 29de December 1857 § 5, paa samme Maade vil ogsaa Sagføreren imod at løse ny Bestikkelse kunne flytte; men han maa da løse ny Bestikkelse og paany godtgjøre sine Kvalifikationer, og det vil, naar en Sagfører ved sin Vandel — selv uden at komme ind under Straffeloven — har gjort sig umulig i sin tidligere Kreds, kunne paafees, at han ikke aabner sig en ny Mark for en Virksomhed, hvortil han har viist sig ukvalificeret.

ad § 8.

De i denne Paragraf indeholdte Bestem-

møller om Udstrækningen af Sagførernes Virkekreds ere; hvad Høiestrets- og Overrettsagførerne angaaer, i det Væsentlige stemmende med de nu gjældende Regler. Derimod har Ministeriet troet at burde foretage en betydelig Udvidelse for Underrettsagførernes Vedkommende, idet der naar de i Overeensstemmelse med foregaaende Paragraf skulle have en fast Forretningskreds formeentlig ikke kan anføres nogen fyldestgjørende Grund for at udelukke dem fra at udføre de enkelte Sager, som maatte blive dem betroede ved andre Underretter saameget mindre som Analogien af Næringsreglerne fører i denne Retning. Hvad Retterne i Kjøbenhavn angaaer bemærkes, at Sagførelsen ved Kriminal- og Politiretten og ved Sø- og Handelsretten hidtil stedse har været forbeholdt de Kjøbenhavnske Overrettsagførere. Udkastet tilsigter ikke at gjøre nogen Forandring i Underrettsagførernes Afgang til Proceduren ved de 3 Underretter for de omliggende Landjurisdiktioner, hvis Tingsted er i eller ved Kjøbenhavn.

ad § 9.

Medens Afgang til at holde fast Fuldmægtig, som tidligere kun stod Høiestrets- og Overrettsagførere aaben, ved denne Paragraf er bleven udstrakt til Underrettsagførere, har Man anseet det for nødvendigt at bestemme, at speciel Fuldmagt ikke maa udstedes til Andre end Sagførere. Den af saadanne Fuldmagter jevnlig forekommende Misbrug, at Sagførere for Betaling meddele Andre Bemyndigelse til — uden at nogen Kontrol finder Sted fra Sagføreren Side — at udføre Retsager, vil efter Ministeriets Overbeviisning aldeles ikke kunne haves, naar Man overhovedet vil beholde disse Fuldmagter. Ikke heller kan det efter Ministeriets Formening imod en saadan Regel indvendes, at den vil gribe forstyrrende ind i Sagførernes lovlige Virksomhed. Tvivl i saa Henseende kunde nærmest reises for Underrettsagførernes Vedkommende, forsaavidt som vistnok den Pragis, de Fleste af disse have, er for ringe til, at de kunne holde en fast Fuldmægtig. Naar imidlertid hensees deels til, at Sagførernes Antal utvivlsomt vil voxe, og at Sagførerne i Forkaldstilsælde ville kunne benytte en anden Sagførers Hjælp, deels til, at Lovligheden af at fremsende